

ПРОТОКОЛ

№ 463

гр. Пазарджик, 23.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело
№ 20215220103665 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:04 часа се явиха:

Ищецът Н. А. се явява лично. Същият е доведен от Затвора в гр. Пазарджик, където изтърпява наказание доживотен затвор, като при въвеждането му в залата от служителите на ОЗ “Охрана“ гр. Пазарджик по разпореждане на съдията докладчик бяха свалени белезниците от ръцете на ищеца, които са привързани с колан за кръста, като освен тях същият е обезопасен и с белезници на краката му.

Явява се повереникът на ищеца, във вр. с предоставената безплатна правна помощ, която се упражнява понастоящем от адв. Р. А. от АК гр. Пазарджик.

За ответника ГД „Изпълнение на наказанията“ се явява юрк. Р..

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): Не давам ход на делото. Моля уважаемият съд да разпoredи на охраната на съдебната власт да ми се свалят колана от кръста и белезниците от краката, защото съгласно чл. 1 и чл. 4, вр. чл. 52, параграф 3 от ХОПЕС, във вр. чл. 3 ЕКЗПЧОС аз се чувствам пред съда унижен, изтезаван, нечовешко отношение, тормозен, вързан като магаре. В съдебната практика има вече над 100 протокола от решаващите състави, разпoredено, ще цитирам съгл. протоколно определение по адм. дело №5308-5308 от 2022 г., ВАС, трето отделение, разпoredене на охраната на съдебната власт да ми се свалят всички помощни средства, за да не се чувствам унижен и притеснен. Съгласно протоколно определение от 04.10.2021 г. по адм. дело № 10119/2021

г. на Административен съд София град, 37 състав, в качеството ми на свидетел също разпоредиха да ми се свалят всички помощни средства. Включително и съгласно 22.03.2021 г. по адм. дело № 4643/2021 г. на Административен съд София град, 37 състав, също разпорежда да ми се свалят помощните средства. По касационно административно дело № 916/2021 г. на Административен съд Пазарджик, 10-и състав, разпорежда да ми се свалят всички помощни средства съгласно Определение от 04.01.2023 г. по адм. дело № 1109/2021 г. на Административен съд Пазарджик, пети състав също разпорежда да ми се свалят всички помощни средства от мен. От 18.10.2021 г. по ВГРД № 12025/2021 на СГС, четвърти състав, който разпорежда да ми се свалят всички помощни средства, за да ми се осигури за равенство и състезателност на участниците, както и за да може да ми се изпълни цитираните от мен основания, считам, че за да има равенство между страните в производство, съгл. чл. 9 от ГПК има близо над 100 протокола по отношение на мен за сваляне на помощни средства белезници от ръцете, колана от кръста и от краката белезниците. Съгласно чл. 9 от ГПК, съдът осигурява на страните равна възможност да упражняват предоставените им права, като той прилага закона еднакво спрямо всички, и чл. 8 АПК също по този начин, вр. с чл. 121, ал. 1 от Конституцията на РБ, в този смисъл за тълкуване на нормативен акт за равенството е и Решение № 14/10.11.1992 г. на Конституционния съд на РБ, по конституционно дело № 14/1992 г. Аз като съм с помощни средства по ГПК, включително в административен съд и АПК, не предвижда като цяло процесуалният закон ДОПК и др., не предвижда каквито и да било помощни средства на лишени от свобода. Такива задължения категорично изключва законодателят задължения на решаващите състави в държавата Република България. Че дори и да съм такъв лишен от свобода, осъден на доживотен затвор, също няма такива задължения, не предвижда законодателят да съм вързан с помощни средства като цяло като участник в производството, след като решаващите състави нямат задължение за отказ на разпореждане на охраната на съдебната власт, нямат и задължение да ме държат с помощни средства като участник в производството. Моля да разпоредите на охраната да ми свалят всички помощни средства, за да сме на равно положение, да не се чувствам унизен, тормозен, изтезаван, и да сме на равно положение всички участници в производството. Ищецът, също прави такова искане, евентуално, ако остави

без уважение, аз считам, че съдът е пристрастен и предубеден от бездействието на правото на ЕС, във вр. с правото на ЕС и ЕКЗПЧОС, моля настоящият състав да си даде отвод, за да може друг съдебен състав да гледа делото, това е категорично е нарушение признато, защото бездействието за разпореждане на охраната на съдебната власт, за нарушаване умишлено, за да не се осигурява равенство, изтезаване по отношение на мен, тормозен, ядосан, нервен, неадекватен, за да може да не се защита аз като жалбоподател в това производство. В този смисъл, приемам, че е умишлено бездействие по правата на ЕС във вр. с ЕКЗПЧОС и моля да си дадете отвод, за да може друг съдебен състав, да се изпълнят тези задължения като се подчинява на правото на ЕС вр. ЕКЗПЧОС, защото аз заставам пред съда не само като български гражданин в държавата Република България, и като европейски гражданин на ЕС съгл. чл. 20 от ДФЕС. И така се представявам за да се изпълнят всички нормативни съдебни актове, за да може да се защита ефикасно пред съда. Затова Ви моля уважаемият съд да уважи моето искане, за да може да се гледа в един справедлив съдебен процес. Защото след като са вече над 100 съдебни решаващи състави вече е разпоредил да ми се свалят, това е в съдебната практика, има такива доказателства, аз считам, че настоящият състав спрямо колегите би трябвало да си изпълни своето задължение, както всички решаващи състави, това са над 100 състави и от граждански от административни съдии и са признали, че наистина е нарушение на чл. 1 и чл.4, вр. чл. 52, параграф 3 от ХОПЕС, включително и имат задължение да осигурят едно такова равенство на участниците в едно производството за упражняване на своите си права и законни интереси за състезателност, и след като нямат задължение от законодателя, който да ги задължава, защото всички съдебни органи на Държавата РБ ръководят своите си действия или бездействия от Конституцията на РБ и от принципите на ЗСВ по смисъла на чл. 2 ЗСВ. В тази връзка, аз считам, че Конституцията е като върховен закон, след като нямат задължение, вече цитирах за равенство на нормативните актове, моля уважаемият съд да уважи, и да може и аз както останалите съдебни зали, които са разпоредили, да се чувствам по-комфортно без помощни средства. Така или иначе, коланът и белезниците са чуждо тяло в организма, това не е нещо по-различно, да го кажем, не могат да се приемат като дрехи.

АДВ. А.: - Уважаеми господин председател, с оглед на основния

принцип на равнопоставеност между страните, аз считам, че искането е основателно, и моля да го уважите. По никакъв начин не би нито затруднило процеса, нито пък биха възникнали каквито и да са ситуации да не бъде уважено това искане. В действителност, прието е, както с националното, така и с европейското законодателство, страните и ищите, когато са лишени от свобода да бъдат без помощни средства, да се чувстват свободни и да могат да изразяват свободно волята си пред съответната съдебна институция.

ЮРК. Р.: - Предоставям на съда да прецени.

Съдът счита, че молбата на ищеца за сваляне на белезниците от краката му е неоснователна. Залата, в която се провежда съдебното заседание не е пригодена за свободен престой на лица задържани под стража или такива, които изтърпяват наказание свързано с лишаване т свобода. Същата е на първия етаж, на прозорците не са поставени решетки, нито има предпазна клетка в залата. Цитираните от ищеца дела по които същият е бил напълно освободен по разпореждане на съда не са проведени в настоящата зала, поради което съдът няма как да съпостави мерките за сигурност по време на съдебното заседание в отделните производства. Отделно от това белезниците на краката на ищеца не затрудняват пълноценното му участие в производството, тъй като не препятстват възможността да си служи с бележки, да сочи и да представя доказателства, да се запознава с доказателствата по делото и да взима становище по исканията и възраженията на другата страна. Неоснователно е и искането за отвод на съдията докладчик, тъй като въз основа на факта, че съдът е отхвърлил необосновано искане на страната не може да се направи извод за неговата предубеденост. По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ищеца Н. А. да разпoredи на служителите от съдебната охрана да свалят белезниците от краката му.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предявения отвод от ищеца за отстраняване на съдията докладчик Димитър Чардаков от разглеждането на делото.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че са постъпили писмените доказателства, за чието събиране делото бе отложено в предходно съдебно заседание, а именно писмо

от Началника на затвора гр. Стара Загора, касаещ режима за електрозахранването и подаването на телевизионен сигнал в Затвора в гр. Стара Загора.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): – Не съм запознат.

ДАДЕ ВЪЗМОЖНОСТ на страните да се запознаят с документа.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): – Аз считам, че имам възражения, че не е до 12 часа, когато е предишния ден почивен или празничен ден, както е посочено в писмото. Да разпитаме Иван Станев осъден е на доживотен затвор, за по ясно изясняване, за обстоятелства, че когато има празничен ден и почивен ден, че същата вечер е до 12 часа. Говорим, примерно петък вечерта е до 12 часа, и аз съм бил там, преди да дойда в Затвора в Пазарджик Аз лично съм гледал. И график нямало. Аз лично не съм чел график. По искане на някой не може – то е стандартно, всеки петък е до 12 часа, а когато на следващия ден се работи е както е по закон, до 22 часа.

АДВ. А.: – Да се приеме. Да се уважи допълнителното искане на ищеца за разпит на свидетел, за доизясняване на обстоятелствата.

ЮРК. Р.: - Моля да се приемат. По искането за разпит възразявам. Мисля, че се събраха достатъчно доказателства по делото за да може съдът да прецени правилно.

Съдът счита, че ще следва да се приеме като писмено доказателство писмото от Началника на затвора гр. Стара Загора относно графика за електроподаване и захранване с телевизионен сигнал на помещенията в Затвора, за който отговаря. Не се налага събирането на допълнителни доказателства, тъй като подаването на електрозахранване и телевизионен сигнал след 22,30 часа са в Затвора гр. Стара Загора не може да бъде установено със свидетелски показания от лице, което изтърпява наказание лишаване от свобода дали е в резултата на конкретна разпоредба създаваща вътрешни правила или е в резултат на инцидентно отправени молби до лицата в затвора за удължаването на сигнала и захранването. Вътрешният ред в затвора и актовете, чрез които същият е регламентиран може да се установява с писмени доказателства инкорпориращи тези правила и нормативни разпоредби, но не и със свидетелски показания. По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмено доказателство писмо от Началника на Затвора гр. Стара Загора с изх. № 4190/21.07.2022 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ищеца Н. А. за разпит на свидетел изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора гр. Стара Загора, за установяване на обстоятелството дали удълженото подаване на електрозахранване и телевизионен сигнал преди почивни и празнични дни е регулирано с вътрешните правила създадени от администрацията на Затвора или се разрешава инцидентно по конкретен повод или въз основа на конкретно искане от лице изтърпяващо наказание в затвора.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): – Имам друго искане. Да разпитаме служител, надзирател от надзорно-охранителния състав, който е постовият надзирател, а именно от зона с повишена сигурност в Затвора в Пазарджик, той така или иначе ще бъде предупреден за лъжа пред съд, да разпитаме такъв държавен служител, именно за такива обстоятелства, както свидетелят затворник, единият лишеният от свобода съдът остави, сега искам надзирател, по същия начин, същите основания, надзирател, който даже и го пуска тока. И други искания имам. Тука на 27 юли получих, тука едно решение ми стана известно, че се прави сравнение пред нормативните актове дискриминацията се тълкува на цялата територия на РБ са равни, не само нормативните актове, това включва конституцията, законите в страната и подзаконовите нормативни актове, всичките граждани и лица в т.ч. и лишените от свобода са равни, а не само в един и същи затвор се прави сравнение. В този смисъл правя искане, защото предмета включва и за чл. 90, ал. 4 от ЗИНЗС за изпращане на писмата за сметка на затвора, в този смисъл да се изиска за М Г Х дали е сключил цесия, като си прехвърлил вземанията си, аз доколкото имам информация близо 50 хиляди лева са прехвърлени на друго лице, като физическо лице, от ГДИН и от МП физическите лица са майка, сестра, братовчед и други познати. В този смисъл също да имаме информация писмено, аз мисля, че от ГДИН и МП да се изиска такава справка, за да може да установим моите писма, защото началника именно прави някакви претенции „Да, ти сключил си цесия“, аз законно съм си цесирал тези, съгласно ЗЗД, вземанията, и по този начин да се направи, когато се прави сравнение пред нормативен акт, защото моето лично положение, като признак

на дискриминация, се прави по смисъла на чл. 90, ал. 4 от ЗИНЗС дали съм дискриминиран с личното положение на М Г Х, именно от Затвора Стара Загора. затова да се изисква дали му се изпращат писмата на същия за сметка на Затвора Стара Загора, включително до съда, прокуратурата и до физически лица майка, приятел, друг лишен от свобода, някакъв познат, и включително да знаем дали има сключена някаква цесия. В този смисъл, за цесията ме интересува и дали са му изпращани писма за сметка на затвора.

АДВ. А.: – Уважаеми господин председател, аз ще Ви моля да счете направените искания за основателни.

ЮРК. Р.: - По отношение на искането за надзирател, считам същото за абсолютно неоснователно, тъй като на надзирателите се разпорежда от началниците на съответните затвори съобразно графици, които се определят от началниците, кога, дали и как да пускат осветлението и кабелната телевизия. По отношение на лишения от свобода в Затвора в Стара Загора, като свидетел, също считам за неоснователно, поради събиране на достатъчно информация по делото.

АДВ. А.: – Господин председател, ще взема отношение във връзка с кореспонденцията, може би е за ход по същество, но в кои ситуации затворническата администрацията е длъжна за тяхна сметка да изпраща писмата на съответно роднини, близки познати на лицата, които нямат финансова възможност, но това е въпрос по същество.

Съдът счита, че не следва да се разпитва поискания свидетел работещ като надзирател в Затвора Стара Загора, тъй като, както вече посочи в мотивите към предходното определение вътрешният ред в Затвора гр. Стара Загора следва да се установява въз основа на писмените доказателства, с които е създаден – заповеди, разпореждания, вътрешни правила и други подобни. Отделно от това, в настоящото производство, което няма характера на съдебно следствие по НПК, страните следва да искат и да сочат доказателства само за установяване на заявените от тях факти и обстоятелства, а не да правят доказателствени искания за установяване и проверка на факти за чието съществуване само предполагат, но не твърдят, че са настъпили. Ето защо, доколкото ищецът не твърди, че лицето, с което сравнява своето положение лишеният от свобода М Г Х да е цедирал свои вземания в полза на трети лица и не сочи конкретните доказателства за

подобни цесии, то доказателственото искане не може да се допусне, тъй като цели проверка на незаявен от ищеца факт, който може и да не е настъпил. Когато страната иска да установи заявен от нея факт следва да посочи конкретното доказателство, чрез което ще установява факта, а не да формулира абстрактно искане до съда да събира доказателства от трети лица, чието съществуване не е сигурно. По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ищеца за разпит като свидетел на надзирател от Затвора гр. Пазарджик, чрез показанията на които цели да установява вътрешния ред в същия затвор.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за събиране на доказателства от трети неучастващи по делото трети лица за проверка на факта дали лишеният от свобода М Г Х е цедирал свои вземания.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): – Имам искане – Х срещу България 4000 евро е цедирано. Искаме да установим дали е цедирано 4000 евро – 8000 лв. от Страсбург.

ЮРК. Р.: – Предоставям на съда да прецени.

Съдът счита, че доказателственото искане не е ясно формулирано и не е разбираемо. Отново не става ясно дали се твърди конкретен факт, нито чрез какво доказателство ще се установява. Още по-малко къде се намира това доказателство, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ищеца за събиране на доказателства за установяване на факта дали М Г Х е цедирал свое вземане в размер на 4000 евро или 8000 лева.

АДВ. А.: - Нямаме искания. Делото е изяснено. Моля да бъде приключено.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Да се приключва делото.

ЮРК. Р.: – Да се приключва делото.

Съдът като съобрази, че всички доказателства са събрани, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. А.: – Уважаеми господин председател, тъй като материята е доста обемиста, аз ще Ви моля със съдебния акт, който ще постановите да уважите исковата претенция на ищеца, и да ми дадете възможност в определен от Вас срок да представя писмени бележки в подкрепа на твърденията, и съответно практика на Върховния съд по настоящите казуси, тълкувателни решения. Моля да ми дадете срок за писмени бележки.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Уважаеми районен съдия, аз считам, че исковата ми молба изцяло е доказана в настоящото производство. Макар че една част от доказателствата не са уважени за безспорно доказване на предмета на делото, затова считам, че съдът е нарушил съдопроизводствените правила за събиране на доказателства. В този смисъл, аз считам, че от една страна доказателства са събрани, предмета е доказан изцяло, че равноправното третиране е нарушен от ГДИН. Се прави сравнение по смисъла на нормативните актове от ЗИНЗС, ППЗИНЗС, че аз съм дискриминиран, в тази връзка има и съдебна практика, но се прави сравнение, абсолютно всичките места за лишаване от свобода, не само така ВКС е решило по своя инициатива, да, само в един затвор където го изтърпява ще се прави сравнение, напротив, това е в нарушение на конституцията. Ще цитирам и практика от ВКС, те са го направили, едно такова решение са постановили, цитирам Решение №3/22.07.2013г., ВКС на Република България, IV-то гражданско отделение, по гр.д. № 534/2012 г., много добре са го направили сравнение, че неуредените в раздел осъдените на доживотен затвор се урежда с нормативен акт чл. 197, ал. 2 от ЗИНЗС, с общите нормативни актове. А дискриминацията не е нещо като общо понятие, изцяло се счита 33Дискриминация цели установяване и санкциониране на всяко поставяне на неравностойно положение според признаците изброени в чл. 4, ал. 1 от 33Дискриминация или на всякакви други признаци установени в закон или в договор по който Република Българи е страна. Това по-неблагоприятно третиране на лице по признаците по чл. 4, ал. 1 от 33Дискриминация, следва да се преценява в сравнение с начина по който се третира, било е третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. И моето лично положение изцяло се прави сравнение пред нормативните актове, най-малкото тука да

посоча едната част, дискриминиран съм лично аз, с моето лично положение, по смисъла на чл. 197, ал. 2, вр. с чл. 90, ал. 4 от ЗИНЗС с личното положение на М Г Х от затвора Стара Загора, защото на него му изпращат писмата, макар, че съда не ми уважи, че да събираме, близо 50 хиляди лева, аз лично го знам, 4000 евро е цедирано от Страсбург – „Х срещу България“ от ЕСПЧ в Страсбург, от МП е цедирано, и от ГДИН също е цедирано многобройни от делата, които ги е спечелил в Административен съд Стара Загора, има и в Районен съд Стара Загора също. Те всичките им дела са уважени частично и са цедирани. На негово име нищо не му е преведено в Затвора, абсолютно, и в момента даже нищо не получава. Това е категорично, макар, че съдът остави без уважение в тази насока да съберем. Това са нарушение на съдопроизводствените правила по реда на ГПК. В тази част, категорично, съдът ще постанови едно решение по смисъла на чл. 3 от ЗСВ незаконен акт, който е решение, защото съдът събира всички доказателства, които са относими в кориците на делото, съгласно предмета на делото и периода, по реда на ГПК, които са налични в кориците на делото и като се подчиняват единствено и само на закона по смисъла на чл. 3 от ЗСВ, вр. чл. 117, ал. 1 от Конституцията на РБ. Нещо друго много важно, че всички съдебни органи в държавата Република България, се ръководят своите си действия или бездействия от Конституцията на Република България, и от принципите в ЗСВ, и по силата на чл. 2 ЗСВ. Аз считам, че няма как съдът и ВКС да оспори чл. 6 от Конституцията на РБ, както визира текстът, в този смисъл има и за тълкуване Решение №14 от 1992 г. по конституционно дело № 14 от 1992 на Конституционния съд на РБ, категорично гласи, както следва: по т. 1 – /цитира/, т. 2 /цитира/, т. 3 /цитира/. В този смисъл лишените от свобода също са като граждани са равни пред закона през ЗИНЗС, ППЗИНЗС и други подзаконови съдебни актове, които уреждат въпроса като правила, разбира се Конституцията е с приоритет, и ХОХПЕС също е приложим, вкл. и ЕКЗПЧОС. Аз считам, че макар, че не сме събрали доказателства в тази насока, аз считам, че токът е до 22 ч., а в Затвора Стара Загора изрично е споменато, че 22:30 часа. В този смисъл категорично е нарушено равноправното третиране – няма как да бъде оспорено и от ответника, и от съда, и от страна на ВКС, по смисъла на нормативните актове, както предвиждат ЗИНЗС и ППЗИНЗС. Нещо друго, че съдът, трябва да направи и по чл. 90, ал. 4 от ЗИНЗС, както предвижда текстът, след като няма средства,

макар, че Стара Загора е признал със справката, която е представил, че дори да е цедирано от други лишени от свобода, без значение кой, се изпращат, защото той, който е цедирал, той си е цедирал съгласно ЗЗДг, по силата на закона, по всичките тези договори, а не някой си началник или съд да може да ги оспорва тези актове, защото това е един друг предмет отделно производство за предмет на установяване, а не настоящото производство, което да ги установи, дали са цедирани законно или не, защо ги е цедирал. Разбира се, ищецът, и дори М Х да е, макар, че не сме събрали в тази връзка доказателства, той си е цедирал съгласно ЗЗДг, и това му е право, което му се дава от конституцията, тези законни права и интереси, както от всички съдебни органи, както и от настоящия състав, който ще го реши спора между мен и ответника, така и въззивна инстанция, и касационна инстанция. Аз считам, че искът ми е изцяло доказан, да се уважи, да се признава за установено от настоящия състав, че е нарушено равноправното третиране. Съдът да признае за установено, че е нарушил равноправното третиране по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискриминация, че по смисъла на нормативните актове се тълкува, а не както някой си иска така произволно. След като липсват правила или е ограничено от нормативните актове, както и никакви привилегии допуснати, без да има право, също се счита нарушение, категорично е признато, има и в тази връзка и решение как се тълкува. Още това решение, преди аз да го чета, още от две хиляди и четиринадесета година пред съда го казвам на всички съдебни органи в държавата това и го обяснявам, как се тълкува дискриминацията, и то този начин, вече 27 юли 2022 година, открих едно решение така, прочетох – и, едно към едно както съм го тълкувал аз, макар, че съдът не ми уважава, не го тълкува, неправилно го тълкува, и сега и ВКС го знае това, че са направили някаква грешка, са допуснали, че е неправилно, действително те си го признаха, и в този смисъл Конституционните съдии подкрепят изцяло моето тълкуване още от 2014-та – 2015-та година до момента. Няма никаква разлика. Аз считам, че и аз съм го тълкувал като конституционен съдия още от 2014-та – 2015-та година, имам и вече доказателства в тази връзка. Цитирам Решение №14 от 10.11.1992 г. на Конституционен съд на Република България по конституционно дело № 14 от 1992 г. на Република България, именно това е решение, което изцяло урежда за тълкуване за дискриминацията между всички лица в т.ч. са и гражданите на България, и гражданите на ЕС, и гражданите от други държави, които се

намира на територията на РБ, и от държавни служители и от лишените от свобода се прилага за сравняване пред нормативен акт. Евентуално аз съм дискриминиран, както Ви казах, че разделът за осъдените на доживотен затвор – неуредените въпроси съгласно чл. 197, ал. 2 от ЗИНЗС неуредените въпроси изрично текстът предвижда, че се уреждат с всички други общи нормативни актове в ЗИНЗС и ППЗИНЗС, и останалите други подзаконови нормативни актове. И вече кое е по-върховната и по-висшата степен пред нормативните актове, е с предимство и разбира се определя със Закона за нормативните актове. Аз считам, че първо е Конституцията – по-висша степен от Конституцията на РБ няма, на следващо място – второ място се нареждат всичките закони на страната това се наричат материален закон, в т.ч. и процесуалният закон, ГПК, АПК, НПК, ДОПК и др. се считат дял от материалния закон, и на трето място вече са правилника за прилагане, както пример Ви давам ППЗИНЗС, ППЗМВР и др., и вкл. Наредбите, които са приети от Общинския съвет, от Министерствата в МС, и други подобни такива, които са публикувани в ДВ, а вече на четвърто място се нарежда примерно правилника за вътрешния ред.

СЪДЪТ обръща внимание на ищеца да концентрира своите прения върху предмета на делото, а не върху теоретични постановки относно регламентацията на нормативната уредба в страната.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - И затова считам, че след като е направено едно сравнение моето лично положение пред нормативните актове, и като анализира цялата преписка всичките доказателства, които са налице в кориците на делото, считам, че съдът да постанови да уважи искането ми като основателно, до момента в който са събрани налични в кориците на делото, както и ще си постанови съдебния си акт по смисъла на чл. 3 ЗСВ, вр. с чл. 117, ал. 2 от Конституцията на РБ, съгласно ГПК изцяло е основателна за уважаване, но другата част, евентуално, ще искам и да се събират от въззивна инстанция, ще се възползвам от правото ми, за събиране по яснота за делото и за уважаване с повече доказателства съгласно предмета на делото, както съм го искал да се докаже по един несъмнен безспорен начин, както включително и че е сключил цесия и М Г Х, както си е цедирал законно своите си вземания от МП и от ГДИН. В тази връзка имам доказателства, само, че съдът трябва да ги събира, аз нямам право да се намесвам, няма да ми даде такава писмена информация, след като не съм страна към цесията от МП или от ГДИН, това

само и единствено може да се случи със съдебно удостоверение или от съда с изискване на такава информация от съответните органи. Да се уважи така предявения от мен иск и включително и да осъжда ответника да преустанови това нарушение, което е допуснало между лишените от свобода пред нормативните актове, между затворите, аз считам, че е достатъчно само едно лице да докаже както е предвижда закона, че се счита равноправното третиране на нарушението, без значение, в кой затвор се намира.

ЮРК. Р.: - Уважаеми господин председател, считаме, че така предявената претенция от лишения от свобода Н. А. е неоснователна и остана недоказана. Срещу лишения от свобода Н. А., не е прилагана никаква форма на пряка или непряка дискриминация при сравними сходни условия. За всичко останало моля да приемете писмени бележки в допълнение и моля да ни присъдите юрисконсултско възнаграждение.

Съдът ОБЯВИ на страните, че ще постанови решение по делото в установения от закона едномесечен срок.

ПРЕДОСТАВЯ двуседмичен срок, в който страните могат да представят писмена защита по делото.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15:06 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____